

HAYDARPAŞA LİSESİ MÜDÜRLÜĞÜNE

ÜSKÜDAR/İSTANBUL

Haydarpaşa Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı Zümresi - Kùltür Edebiyat Yayın Kulübü işbirliği ile Üsküdar ilçesindeki tüm lise öğrencinin katılabileceği; Haydarpaşa lisesinde öğretmenlikleriyle ve edebi kişilikleriyle emeği geçen usta şairlerimizden "Nihal ATSIZ ve Vasfi Mahir KOCATÜRK'un Şiirlerini Ezberden Okuma Yarışmas"ını, 24 Nisan 2019 Çarşamba günü düzenlemek istiyoruz.

Gereğinin yapılmasını, arz ederim.

10.12.2018

Fatma DEMİRKAYA

İletişim:

GSM: 0538 429 8494

EKLER:

1. Nihal ATSIZ şiirlerinden seçmeler (19 adet şiir)
2. Vasfi Mahir KOCATÜRK şiirlerinden seçmeler (17 adet şiir)
3. Yarışmacı öğrenci katılım formu

İSTANBUL İLİ ÜSKÜDAR İLÇESİ

“LİSELERARASI H. NİHAL ATSIZ VE VASFİ MAHİR KOCATÜRK ŞİİRLERİNİ EZBERDEN OKUMA YARIŞMASI” ŞARTNAMESİ

KONU:

MADDE: Ezbere şiir okuma yarışması

AMAÇ:

MADDE 2: Öğrencilerimizin, dilimizi güzel ve düzgün kullanma yeteneğini geliştirmek; onlara, toplum karşısında kendilerini ifade etme becerisi ve özgüven kazandırmak; Türkçemizin güzelliklerini ve inceliklerini, adeta sarraf titizliği ile işleyen “dil kuyumcularımız”ın eserleriyle vurgulamak; dilimizin en güzel ifade şekillerinden olan “şiir sanatı”na ilgi duymalarını sağlamak; sanat ve edebiyatımıza büyük katkılarda bulunan edebi şahsiyetlerimizi yad etmektir.

YASAL DAYANAK:

MADDE 3: MEB Ortaöğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliğinin 11. Maddesi

KATILIM ŞARTLARI:

MADDE 4: Katılım şartları, aşağıda belirtildiği gibidir.

- 4.1. Yarışma, İstanbul İli, Üsküdar İlçesi’nde bulunan tüm resmi ve özel lise ve dengi okul öğrencilerine açıktır.
- 4.2. Yarışmaya katılacak öğrenciler Nihal ATSIZ, Vasfi Mahir KOCATÜRK adlı şairlerden birini seçerek sadece 1(Bir) şairin, herhangi bir şiirini ezberden okumak zorundadırlar.
- 4.3. Seçilen şiirler siyasi, ideolojik mesajlar taşımamalı; milli ve manevi değerlerimize de aykırı olmamalıdır.
- 4.4. Her okuldan 1(Bir) öğrenci yarışmaya katılacaktır.
- 4.5. Yarışmacı öğrenciler, sunumları sırasında fon müziği kullanabilirler ancak bu yarışmaya puan olarak etki etmeyecektir.
- 4.6. Her katılımcı, ezbere okuyacağı şiirin bir nüshasını Jüri üyelerine sunacaktır.
- 4.7. Yarışmaya katılacak öğrenciler, ekte bulunan Katılım Formu ’nu doldurup en geç 17 Nisan 2019 Çarşamba günü mesai bitimine kadar Haydarpaşa Lisesi’ne ulaştırmış olmalıdır.
- 4.8. Yarışmaya katılacak öğrencilerin fotoğraflı, onaylı Öğrenci Belgesi getirmeleri gerekmektedir.

YARIŞMA TARİHİ:

MADDE 5: Yarışma 24 Nisan 2019 Çarşamba günü, saat 13:00'da yapılacaktır.

YARIŞMA YERİ:

MADDE 6: Yarışma Haydarpaşa Lisesi'nde yapılacaktır.

DEĞERLENDİRME JÜRİSİ:

MADDE 7: Değerlendirme, İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Öğretim Görevlilerince değerlendirilecektir.

ÖDÜLLER:

MADDE 8: Yarışma sonucunda ilk üç dereceye giren öğrencilere okulumuz tarafından belge ve ödüller verilecektir.

Verilecek ödüller aşağıda belirtildiği gibidir.

Birinci: Yarım cumhuriyet altını

İkinci: Çeyrek cumhuriyet altını

Üçüncü: Gram altın

İLETİŞİM:

ADRES: Haydarpaşa Lisesi

Altunizade Mahallesi, Okul Çıkmazı Sokak No: 2

34660 Üsküdar / İSTANBUL

TELEFON: 02163255987

BELGEGEÇER: 02163255990

T.C

ÜSKÜDAR KAYMAKAMLIĞI

.....LİSESİ MÜDÜRLÜĞÜ

İstanbul İli Üsküdar İlçesi

“Hüseyin Nihal ATSIZ ve Vasfi Mahir KOCATÜRK Şiirlerini Ezbere Okumaya Yarışması Katılım Formu

OKULA AİT BİLGİLER	
Okulun Adı	
Telefonu	
Faks	
E-Mail	
Adres	

KATILAN ÖĞRENCİYE AİT BİLGİLER	
Adı-Soyadı	
Sınıfı	
Doğum tarihi	

“Hüseyin Nihal ATSIZ ve Vasfi Mahir KOCATÜRK Şiirlerini Ezbere Okuma Yarışması “ na okulumuzdan katılacak olan öğrencimizin bilgilerini sunarız

...../...../2019

.....

Okul Müdürü

VASFİ MAHİR
KOCATÜRK'ÜN
ŞİİRLERİ (17 adet)

ARDINDAN

Bir koç yiğitti ki görünse başı
Sarp dağlar önünde selam dururdu.
Bir komutandı ki çatılsa kaşı
Sonsuz deniz gibi coşardı, ordu...

Bir akıncıydı ki at sürmesini,
Yıldırım ve bora anlatamazdı.
Kıratlar tanırdı onun sesini;
Ona, yollar kısa, asırlar azdı...

Mavi gözlerinde yanardı hayat,
Sesiyle, gök kubbe öterdi güm güm.
Alnında kartallar, açardı kanat,
Geniş omuzundan uzaktı, ölüm...

Yüzünden ümitler alırdı insan,
Sevgisi, gökyüzü kadar genişti.
Türkeli ruhunun gür kaynağından,
Yirmi yıl durmadan, kanmadan içti...

Gitti, acısından ve ateşinden
Yanan gözler, ufka yaşlarla baktı.
O koca, o kutsal tabut peşinden
Bir millet, bir ırmak oldu da aktı.

ASKER TÜRKÜSÜ

Dünyanın bildiği Türk askeri,
Bizdedir fatihler ve cihangirler.
Ateşle yoğrulmuş savaş eriyiz,
Erir karşımızda tunçlar , demirler.

Şan yolu sonrasız, yaldızlı , açık ,
Ölüm bizi evde bulsa ne yazık!
Tarih ardımızda yanan bir ışık,
Üstümüzde şimşek çakan emirler.

Yürürüz, bir çetin kızıl kasırga
Başlar ateşlerle uğuldamaya,
Benzer coşan ordu akan ırmağa,
Eğilir önünde burçlar ,şehirler...

Şehitler yurdunda yanar ışıklar,
Oradan melekler bize göz kırpar,
Yollarda çiçekler dizlere kadar,
Zafer türkümüzü söyler şairler..

ATLILAR

Alevlenen ufka doğru
Dörtnala koşan atlılar!
Yeşil ovalar boyunca
Peşleri duman atlılar!

Genç kızlar bekliyor sizi,
Köy oldu bir kan denizi.
Size yolladılar bizi,
Geliyor düşman, atlılar!..

Yalın kılıçlar altında
Atlar koşuyor durmadan,
Bir mavi duman oluyor,
Akan ter, sağrılarından.

Yolun kıyısında bir ses
İnliyor, belki son nefes.
Bir göz atıp geçti herkes.
En son durdu komutan.

BAHÇE

Pembe beyaz çiçekli elma ağaçlarının
Güneşten kıskandığı yeşil ışıklı bahçe,
Yemyeşil göklerinde yıldızlar yığın yığın ,
Sabahı ve akşamı olmayan mesut gece..

Bülbül bir dal ucundan ses gönderirken aya,
Uyanan hatırayla sessiz ürperen çiçek,
Yıldız dolu suların üstüne eğilerek
Havuzda kendisini seyre dalan kamelya..

Limon kokularını meltemlere veren ser,
Gurup kızılığıyla dalında parlayan nar.
Durgun havuza düşen yapraklarla beraber
Akan yıldızlar gibi uçuşan hatıralar..

Bal rengi hülyalara dalan kayısı gülleri,
Lalelerde kıpkızıl bir renk alan emeller..
Hamamdan baygın çıkmış şark gelinleri gibi
Buğulu vücudunu yarım örten heykeller...

FIRTINA

Yel

Var!

Bel

Dar!

Korkudan solmada

Yemyeşil ovalar,

Uçuyor havada

Dağılan yuvalar.

Ufka

Konmuş

Kara

Bir kuş.

Çoban topla sürünü,

İN yamaçtan aşağı!

Bastı kıyamet günü,

Çabuk aş karşı dağı.

Kanadı

Kocaman,

Çırpındı:

Toz duman!

Kızgın Tanrı, bulutlara

Vurdu ateş kırbacını,

Kudurmuş, çıldırılmış bora,

Yoldu ormanın saçını...

Dimdik kavak

Eğiliyor,

Kızıl toprak

Oldu mosmor.

Derelerden seller akıyor,

Bir sisli el, sildi damları.

Uğulduyor sanki bir motor,

Su yıkadı yeşil çamları.

İnliyor dağlar

Uzun ve acı,

Boğuyor rüzgâr

Dağda ağacı.

Yırtıldı yağmur bir kumaş gibi,

Dağıldı kara, sık iplikleri;

Kırdı camları, dolu taş gibi,

Göründü göğün mavilikleri.

GEÇENİN PINARI

Tutulur ansızın kanlı bir ağa,
Yorgun güneş, ufkun üstünde ağlar.
Gölde uçan altın kanatlı kuşlar,
Yaralanır, cansız düşer toprağa.

Silinir, suların yüzünden gurup,
Ay, bir cam kadehte pembe bir şurup,
Gümüş gerdanına sesler doldurup
Uzun bir eleji söyler kurbağa.

Gölgeler, gizli bir sesle karışık,
Gezer kıyıları yorgun ve ağır.
Ateş kelekler yuvası mıdır
Arasından sular sızan sarmaşık?

Ay, şimdi portakal, şimdi nar olur,
Derken alevlenir ve yanar olur,
Sonra döner coşkun bir pınar olur,
Akar oluşundan tirşe bir ışık..

MELÂNKOLİ

O küçük bülbülü düşünürüm ki
Ürperir sesinden kederle orman,
Sapsarı bir ayla, hep ağaçlıklar,
Bir ince hayale daldığı zaman.

Dallar, yeşilimsi bir ışık eler,
Bir su damla damla sükûtu deler,
Bir dudak, gizli bir şiir heceler,
Bir çağlayan sesi gelir kuytudan.

Aradan ışıldar gümüşlü bir su,
Uzanır, karanlık bir yol denize,
Kayalardan sızan yosun kokusu
Çevrilir yapraklar altında sise.

Orman, korka korka inler serinde,
Öpüşür ağlayan sesler derinde,
Lacivert gölgeler gibi içinde
Dolaşır Fuzûli, Lamartin, Müse..

NERDE

Ne tarafta o renkler ve ışıklar alemi?
Toz pembe bulutların ardında saklanan gün,
Ve günün akşamları arayan hür meltemi,
Ve akşam türküsünü söyleyen tatlı hüznün...

Yıldızlı bir gök gibi üstümüze açılan
Ağır kokular yüklü yasemin çardakları,
Kıyıdaki bahçenin uzanan dallarından
Lacivert dalgalara düşen gül yaprakları...

Hazların bir sis gibi çöktüğü mavi körfez,
Günün sular üstüne yayılan ılık demi,
Bir rüya yolu gibi gider gider tükenmez,
Uzun bir yolculuğa çıkan bembeyaz gemi...

Ağaçlıklar içinde büyüyüp küçülen ay,
Karanlık odamızı saran asma bahçeler,
Billur bir dağ üstünden bakan büyümlü saray,
Ateşten lalelerle aydınlanan geceler ...

ÖZLEYİŞ

Yaylanın gölünde uçar ördekler,
Ördek olup orda uçmak isterim.
Gün batıp da avcı dağdan inerken
Vurulup o göle düşmek isterim.

Aya bakan telli pullu turnalar,
Sessizce dinlenir , sulara dalar;
Titrerken pırlanta gibi dalgalar ,
Sudan avuç avuç içmek isterim.

Yolları geçer sürüne sürüne
Bir kanadı kırık kınalı keklik,
Yıldızlı bir mavi perde üstüne
İşlenir meleyen bir ala geyik.

O dem gönlüm düşer bir garip yasa
O zaman kendimden geçmek isterim;
Akşamla birlikte , elimde olsa ,
Başka dünyalara göçmek isterim...

SABAH TÜRKÜSÜ

Gün doğdu, kıpkızıl karşı kavaklar,

Yosmam, uyku yetmedi mi?

Rüyadan gözünü açtı yapraklar,

Bağda pırıldıyor top yapıncaklar.

Uyan da kolumdan al sepetimi,

Yosmam, uyku yetmedi mi?

Kapının üstünde asmalar yeşil,

Güllerin yürek biçimi,

Saksında kor olmuş iki karanfil.

Uyan, ak elinle gözlerini sil,

Yorulan kolumdan al sepetimi,

Yosmam, uyku yetmedi mi?

Yakuttan salkımlar getirdim sana,

Mercandan al ibrişimi.

Kimi taneleri benziyor kana,

Altın damlaları düşmüş bir yana.

Uyan da kolumdan al sepetimi,

Yosmam, uyku yetmedi mi?

SAKARYA

Hey ,Sakarya! Sakarya ! Sakarya! Coşkun ırmak!
Dağlardan ,derelerden, tepelerden aşarak

Ordular, toplandılar yayıldığıın ovaya.
Bir yanda Türk ulusu, bir yanda bütün dünya.

Çarpıştı iki bulut gibi sonsuz adımlar,
Gök gürledi, parladı şimşekler , yıldırımlar.

Doldurdu havaları Allah ! Allah ! Ve hurra!
Çalkalanıp büyüyor orada kızgın bora.

Alevlenen tepeler, ses veriyor tunç gibi ,
Gökler parçalanıyor, inliyor yerin dibi.

Top ,tüfek ,süngü , kılıç , düşen ,kalkan , bağırın,
Kol , bacak , kelle ,gövde , taş ,toprak ,toz , duman , kan;

ŞAİRİN ÖLÜMÜ

Ne bir damla gözyaşı, ne yerde yaslı bir mum;
Hazin, loş odalarda ölümü sevmiyorum.
Bir çığ sesiyle nasıl inlerse bir uçurum,
Benim öyle verecek kalbim, son nefesini...

Titreyen dallarını açıp göklere kadar,
Hıçkırarak ney gibi sülün boylu kavaklar,
Talihimin, göğsümde hapsedtiği canavar
Derin çıtırtılarla kıracak mahpesini...

Ardımda binbir gönül, ıstırabımdan derin,
Matemini tutacak bir mukaddes kederin;
Ölümüm gösterecek dünyaya ölümlerin
Hem en şereflişini, hem de en mukaddesini...

Gözlerim, çektiğimi ifşa etmese bile,
Kalbimden ayrılınca ruhum gelecek dile:
Yüzbin yıllık kâinat hummalı bir vecd ile
Dinleyecek, ilk defa ıstırabın sesini...

TABIAT

Toprağın ,Tabiat! Hele toprağın

Ne yakın gelir bana!..

Taze güller gibi koklarım onu,

Yağmuru içine çektiği zaman

Gün vurup üstünde buğu tüterken .

Bizim köyün ardında kıpkırmızıdır

Kan içmiş gibi,

Fakat tatlı görünür bana.

Sıcaktır deniz kıyısında,

Yumuşak ve sedeflerle dolu.

Ölmeden gömülmek isterim,

Saatlerce içinde yatmak.

Çıplak ayaklarım, duyar onun

Tatlı nefeslerini,

Ve ateşli dudaklarını ,

Ki sarılmak ister topuklarıma.

En mesut zamanlarımdır ,

Bağrından kendi elimle çıkardığım günler;

Yerelmalarını , sakız köklerini ,

Turuncu mor havuçlarını .

TABIAT

Ey sonsuz tabiat, seviyorum seni!
Havalarını kucaklamış ciğerlerim.
İçmekteyim gözlerimden ışığını,
Mest olan derimde sıcaklığın..
Dolgun göğüslerine yaslayıp yüzümü,
Sütünü emdiğim cömert ana!
Seviyorum seni.

Baktıkça haz verir bana göklerin,
Bana güneşin,
Bana denizin.
Sarı, beyaz, kıvıll güllerin olur,
Kokular gönderir yıldızlara
Ay ışığı yanan gecelerinde.
Başkadır dağlarında rüzgâr,
Renk renk uçar kuşların, kelebeklerin...
Ben doymadan gelir geçer
Mevsimlerin, güzel mevsimlerin.
Yemişler dökülür dallarından,
Kayalarından sular...

TÜRK

Türk bir engin denize benzer :Duruşu sessiz
Fırtınası içinde saklı, yüzü tertemiz.

Hiçbir kaba sığmayan sayısız dalgaları,
Güneşe varmak için , itecek bir rüzgarı

Bekler ve bu borayı bir gün bulursa eğer
Mavi gökler altında kalmaz sığınacak yer.

Bu bora beş asırda , on asırda bir gelir,
O gün yaydan çıkan ok tâ güneşe yükselir.

Türk, başında gördü mü beklediği şefini,
Bulacaktır kâinat yıkılsa hedefini;

Artık coşan denize, durmak imkânı yoktur.
İşte büyük Attila ve koca Timur.

TÜRKLÜĞE KASİDE

Asırlar, zaman denen denizin dalgaları ,
Elbet tanır doğudan yükselen bu rüzgârı.

İnsanlık, ilk yaşına bastı onun elinde,
Sevginin ilk çiçeği onun yurdunda açtı;
Batının insanları yaşarken dağda, inde,
Tunç üstüne kazıldı dört yandan Türk'ün adı.

Elbet tanır doğudan yükselen bu rüzgârı
Asırlar, zaman denen denizin dalgaları..

Yer yüzünde kılıcın tanrı tanıldığı gün
Hiçbir el parlamadı onun elinden üstün.

Böldü, bir sıçrayışı Avrupa'yı ikiye,
Okunun yıldızları müjdeledi yarını;
Ayağına baş veren; milletler, tarih diye,
Yazdılar, okudular onun destanlarını.

Hiçbir el parlamadı onun elinden üstün
Yer yüzünde kılıcın tanrı tanıldığı gün..

YURT TÜRKSÜ

Güzel yurdum, dağlarını
Uzaktan göresim gelir.
Keskin esen yellerine,
Başımı, veresim gelir...

Gözümde tüter damların,
Sakız kokulu çamların,
Türkü söyler akşamların;
Bana kendi sesim gelir...

Ak ördekli göllerinde
Mavi bakışların vardır.
Buğulu pembe yazların,
Dumanlı kışların vardır...

Hoştur dağının eteği,
Yamaçlarının çiçeği;
Gece, ayın gezindiği
Altın yokuşların vardır...

HÜSEYİN NİHAL
ATSIZ'IN ŞİİRLERİ
(19 adet)

Ay Yüzlü Güzel Konçuy (H. Nihal ATSIZ)

Mestim bugün aşkınla ay yüzlü güzel konçuy,
Gönlümde esip çınla, ay yüzlü güzel konçuy.

Şevkinle serab ettin, aşkınla harab ettin,
Payında türab ettin, ay yüzlü güzel konçuy.

Sensiz yaşamak boştur, birlikte ölüm hoştur,
Coştum, daha çok coştur, ay yüzlü konçuy.

Sevginle geçip serden, bildim yaralar nerden;
Eyvah kara gözlerden, ay yüzlü güzel konçuy.

Zulmetteki mahımsın, gönlümdeki ahımsın,
Ömrümde günahımsın, ay yüzlü güzel konçuy.

Lebler sücü, bir tas ver; hem neş`e ve hem yas ver;
Hançer mi o kirpikler, ay yüzlü güzel konçuy.

Almış beni albızlar, gönlümde yaran sızlar,
Kurban sana Atsızlar, ay yüzlü güzel konçuy...

Bahtiyarlık **(H. Nihal ATSIZ)**

Bahtiyarlık ne zafer kırsrağına binmektir;
Ne yaşarken dünya uçmağına inmektir.
Şekli olmaz, rengi yok, belirsizdir ve tektir.
Bahtiyarlık: Ömründe bir kere sevinmektir.

Bir karanlık geceye akıyorken bu varlık
Bulunur mu dünyada ebedi bahtiyarlık?
Mükafatın, yapsan da en yüce bir yararlık
Nihayet zafer adlı bir kırsrağa binmektir.

Dört hecelik söz olan “bahtiyarlık”... O bir sır...
Bilmeyecek insanlık bunu daha bin asır.
Bilgi, bolluk, din, para... Hepsi boş, hepsi kısır...
En fazlası bir dünya uçmağına inmektir.

Her şeyin bir şekli var, her derdin bir ilacı...
Türlü türlü yemişler verir dünya ağacı.
Zafer çetin, ilim güç, bozgun kötü, aşk acı.
Halbuki bahtiyarlık: Belirsizdir ve tektir.

Bahtiyarlık: Boraca yüce dağları aşmak
Varılmadan ölünen uzak yerlere koşmak,
Tanrı'nın sofrasında mest olarak konuşmak
Ve ömründe bir kere, bir kere sevinmektir...

BUGÜNÜN GENÇLERİNE (Nihal Atsız)

Yer bulmasın gönlünde ne ihtiras, ne haset.
Sen bütün varlığınla yurdumuzun malısın.
Sen bir insan değilsin; ne kemiksin, ne de et;
Tunçtan bir heykel gibi ebedi kalmalısın.

Iztırap çek, inleme... Ses çıkarmadan aşın.
Bir damlacık aksa da, bir acizdir gözyaşın;
Yarı yolda ölse de en yürekten yoldaşın
Tek başına dileğe doğru at salmalısın.

Ezilmekten çekinme... Gerilemekten sakın!
İradenle olmalı bütün uzaklar yakın,
Doludizgin yaparken ülküne doğru akın,
Ateşe atılmalı, denize dalmalısın.

Ölümlerden sakınma, meyus olmaktan utan!
Bir kere düşün nedir seni dünyada tutan?
Mefkûresinden başka her varlığı unutan
Kahramanlar gibi sen, ebedi kalmalısın...

Dün Gece **(H. Nihal ATSIZ)**

Dün gece ne kadar güzeldi alem,
Göklerin şanlı mehtabı vardı.
Sevdanın topraktan taşıdığı bu dem,
Günah-ı aşkın da sevabı vardı.

Dağlar birbirine yaslanıyordu,
Kuşlar çiçeklere sesleniyordu,
Tabiat gizlice süsleniyordu,
Eşyada vuslatın serabı vardı.

Gönlümü göklere açmak istedim,
Dağları bağrımında koçmak istedim,
Mehtabı doyası içmek istedim,
Nurunda sevginin şarabı vardı.

“O”nu duydum öten kuşun sesinde,
“O”nu gördüm göğün mor çehresinde,
Ecza-yı hilkatin her zerresinde,
Mecnun’un Leyla’ya hitabı vardı.

Kainat aşk ile gelmişti dile,
Bülbül şiir okuyordu bir gonca güle, (*)
Rüzgarın hıçkırın sesinde bile
Sevdanın nağme-i rebabı vardı.

Bitmeyen yolların oldum yoldaşı,
Dinledim uzaktan munis bir kuşu,
Benimle konuştu ayın on beşi,
Sandım ki bana bir itabı vardı.

ESKİ BİR SONBAHAR (H. Nihal ATSIZ)

Sonbahardı... Seninle geçiyorduk o yoldan;
Topraklardan, havadan bir hüzün taşıyordu
Bize yaklaşıyordu

Gönlümüzde yepyeni bir duygu yaşıyordu.
Rüzgârların değildi bu musiki, bu hüzün;
Hatırladın değil mi? Kuşlar ağlaşıyordu...

Havada bir serinlik... Tatlı bir hayal gibi...
Toprak nasıl meçhuldü tıpkı istikbal gibi?
O gün tabiat başka bir türlü yaşıyordu.

Kalbin acı, gözlerin yaşla dolmuştu senin;
Yapraklar gibi yere dökülüyordu enin;

O nağme mesafeyi, zamanı aşıyordu.
O bir beste değildi: Kuşlar ağlaşıyordu.

En hazin şey muhakkak öksüz kalan ocaktır.
Bu ocak, hüzünlerle dolup boşalacaktır.

Eski bir sonbaharı, küçük kuşları anmak
Belki veda etmektir sana birkaç satırla...
Yine bir sonbaharda ordan yalnız geçersen
Beraber geçtiğimiz serin günü hatırla! ..

Gel Buyruğu **(H. Nihal ATSIZ)**

Tanrının “gel” buyruğu tatlılıkla erince
Ona doğru can kuşu nice uçmasın, nice?
Ne yaşamak tasası, ne dünyanın yasası,
Ne de bir kaygı kalır can yükünü derince.

Bu dirlik bir kılıçsa ölüm onun kınıdır;
İkisini birlikte verirler bir verince.
Ecel dedikleri şey erlerin kevseridir;
Gözünü kırpmadan iç, içme çağı erince.

Bir yumunca gözünü, kaybedince özünü
Çalamazsın sazını öyle inceden ince
Ne güneş kalır, ne ay; ne ırmak akar, ne çay;
Dünya`ya gelmedin say yağız yere girince.

Bildiğin, neyse unut, Tanrı`ya kavuştun tut,
Bir gün ölüm meleği seni yere serince.
Şu gördüğün ne varsa birer küçük damladır,
Bir denize akıyor hepsi yerli yerince.

Bitiş gördüğün baştır, mezar beşiğe aştır,
Ölü diriye eştir, düşün biraz derince.
Atsız! Ölüm gerekmez teninde can yaşarken,
Sen burada olmazsın ölüm kanat gerince...

GERİ GELEN MEKTUP (Hüseyin Nihal Atsız)

Ruhun mu ateş, yoksa o gözler mi alevden?
Bilmem bu yanardağ ne biçim korla tutuştu?
Pervâne olan kendini gizler mi alevden?
Sen istedin, ondan bu gönül zorla tutuştu.

Gün, senden ışık alsa da bir renge bürünse;
Ay, secde edip çehrene, yerlerde sürünse;
Her şey silinip kayboluyorken nazarımdan,
Yalnız, o yeşil gözlerinin nuru görünse...

Ey sen ki kül ettin beni onmaz yakışınla,
Ey sen ki gönüller tutuşur her bakışınla!
Hançer gibi keskin ve çiçekler gibi ince
Çehren bana uğrunda ölüm hazzı verince.

Gönlümdeki azgın devi rüzgârlara attım;
Gözlerle günah işlemenin zevkini tattım.
Gözler ki birer parçasıdır sende İlah'ın,
Gözler ki senin en katı zulmün ve silahın,

Vur şanlı silahınla gönül mülkü düzelsin;
Sen öldürüyorken de, vururken de güzelsin!
Bir başka füsün fışkırıyor sanki yüzünden,
Bir yüz ki yapılmış dişi kaplanla hüzünden...

Hatıralar **(H. Nihal ATSIZ)**

Bir anda uzun yıllar aşar hâtıralarla;
İnsan ona derler ki yaşar hâtıralarla,

Mâzideki kanlar, düşünüşler ve sadâlar
İnsan denilen fertleri birbirine bağlar!

Geçmişle bütün bağları çözmek ne ağırdır,
Hayvanların ancak, dünü, mâzisi sağırdır.

Mâziyi unutsak bile mâzi kökümüzdür,
En tatlı gülen yüz bize mâzideki yüzdür.

Geçmişte yatar şanlı zaferler, nice haklar!
Tuğrul Bey'i, Alp Arslan'ı mâzi bize saklar!

Mâzideki bir şanlı fasıldır Kılıç Arslan!
Kâfirlere bir sor ki nasıldır Kılıç Arslan!

İnsanları yüksekte tutan: Hâtıralardır!
Can verdiğimiz şanlı vatan: Hâtıralardır!

Bilmezsen eğer geçmişi, toprakları git, kaz;
Otlarla böceklerde dünün yâdı bulunmaz,

İnsansa bütün asrı aşar hâtıralarla.
İnsan ona derler ki yaşar hâtıralarla...

Kader **(H. Nihal ATSIZ)**

Dünyada gerçi olmadı bir şeyde kârımız
Ukbâda belki olsa gerek itibârımız.

Ağyâr gül kopardı dikenden demet demet,
Hâr oldu bağrımızda çiçek yüzlü yârımız.

Yükseldi arşa neşvesi dûnun, esâfilin;
Toprakta gizli kaldı bizim âh ü zârımız.

Baş eğmedik edâniye ikbâl ü câh için;
Mâziye, ırka, sancağadır iftihârımız.

Şâd olmamak olur mu, Kızıl Elma semtine
Bir gün dönerse râyet-i âli-tebârımız.

Hiçbir emel gönülde karâr etmiyor bugün,
Ermektedir, şitâyâ hazin sonbahârımız.

Hakanların dikilmeli Altay'da tuğları,
Varsın cihanda olmayagörsün mezârımız.

Kahramanların Ölümü
(Şehit Tayyareci Kurmay Yüzbaşı KÂMi'nin büyük hâtırasına)

Gerilir zorlu bir yay
Oku fırlatmak için;

Gece gökte doğar ay
Yükselip batmak için.

Mecnûn inler, kanını
Leylâ'ya katmak için.

Cilve yapar sevgili
Gönül kanatmak için.

Şair neden gam çeker?
Şiir yaratmak için.

Dağda niçin bağırlır?
Feleğe çatmak için.

Açılır tatlı güller
Arılar tatmak için.

Göğse çiçek takılır
Solunca atmak için.

Tanrı kızlar yaratmış
Erlere satmak için.

İnsan büyür beşikte
Mezarda yatmak için.
Ve.....

Kahramanlar can verir
Yurdu yaşatmak için...

Kahramanlık

(H. Nihal ATSIZ)

Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir,
Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmemektir.
Ölmezliği düşünmek boşuna bir emektir;
Kahramanlık; saldırıp bir daha dönmemektir.

Sızlasa da gönüller düşenlerin yasından
Koşar adım gitmeli onların arkasından.
Kahramanlık; içerek acı ölüm tasından
İleriye atılmak ve sonra dönmemektir.

Yırtıcılar az yaşar... Uzun sürmez doğanlık...
Her ışığın ardında gizlidir bir karanlık.
Adsız sansız olsa da, en büyük kahramanlık;
Göz kırpmadan saldırıp bir daha dönmemektir.

Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir,
Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmemektir.
Bunun için ölüme bir atılış gerekir.
Atıldıktan sonra bir daha dönmemektir...

Sarı Zeybek **(H. Nihal ATSIZ)**

Ŗu dağların meŖeleri karanlık,
Etekleri olur ayır imenlik
Kızanlarla burda eder yârenlik,
“Sarı Zeybek Ŗu dağlara yaslanır,
Yağmur yağar, pusatları ıslanır”.

Sarı Zeybek Ŗu dağların eridir,
Dağlar onun bütün yoğu varıdır.
Kendi sarı, bindiği at dorudur;
Attan inip Ŗu dağlara yaslanır,
Gz dalar, bakıŖları puslanır.

Sarı Zeybek dağdan dağa taŖınır,
TaŖınır da yüce dağlar aŖınır.
Mola verip Gökçen kızı dŖnr;
Efe, dağdan köye doğru seslenir,
Yosma Gökçen sesi duyar, süslenir.

Sevmesin mi Sarı Zeybek Gökçen’i?
Yüzü melek, saçı ipek Gökçen’i?
Bütün Aydın elinde tek Gökçen’i?
Kız sevmeyen erin gnl paslanır,
Paslanır da imil imil yaslanır.

PadiŖahın kulağına varırsa,
Tutun diye devlet emir verirse ,
 yüz atlı, beŖ yüz yaya yürürse
Dağlar, taŖlar barut ile sislenir,
Ölen ölür, anaları yaslanır.

Selam **(H. Nihal ATSIZ)**

İçim yine sevinçle dolup yanıyor;
Sanki deniz olmuş, dalgalanıyor.

Uzak uzak ülkelerden döndüm seferden;
Yaralarım ağır, fakat mestim zaferden;

Zafer, ümit kaynağının bir çeşmesidir.
Zafer birçok gönüllerin birleşmesidir.

Gönülleri birleşenler ölse de bir gün,
Gök kubbede kalacaktır seslerinden ün.

Gönülleri birleşenler! Selam sizlere!
Uzaktarda dertleşenler! Selam sizlere!

Selam sana hücrelerde benzi solan genç!
Selam sana ey yılları heba olan genç!

İstikbalim gitti diye yaslanma sakın!
İstikbalin değil, ruhun Tanrı'ya yakın!

O yalancı istikbale bir perde indir!
“Gerçek yarın” unutma ki bir gün senindir!

Selam sana yavrusundan ayrılan kadın!
Kim bilir sen gizli gizli nasıl ağladın!

Ne bir damla gözyaşı dök, ne yasla dövün;
Sen yaşarken öksüz kalan yavrunla övün!

Gür sütünle aştığıın erlik cevheri,
Yapacaktır onu yaman bir çeri...

Toprak – Mazi (H. Nihal ATSIZ)

Gel arkadaş, gel seninle az dertleşelim:
Okuyarak hayat denen koca kitabı
Gönüldeki yaraları biraz deşelim.

Gömdüm kara topraklara melekten iyi,
Perilerden nazlı, güzel bir sevgiliyi.

Derin derin sızlıyor gönlümde yaram,
Bana artık her saadet olmuştur haram.

Beni sardı kefen gibi mazinin tülü,
Yere batsın bu toprakla bu korkunç mazi!
Orda çünkü sevgilimle sevgim gömülü...

Hey arkadaş sözünü bil, hem kendine gel,
Bahtiyarlıklara olmaz ölümler engel.

Bir sevgili kızı senden aldıysa toprak
Buna katlan, toprak için çünkü bu bir hak!

Hem yaratan, hem büyüten topraktır bizi,
Üzerinde işitiriz ilk ninnimizi;

Fıskırttığı serin sular bize can verir;
Ormanları gönlümüze heyecan verir.

Hey arkadaş sende insaf duygusu yok mu?
Sana her şey veren, seni büyüten toprak
Senden bir tek kız aldıysa acaba çok mu?

Türk Kızı (H. Nihal ATSIZ)

Pınar başına geldi
Bir elinde güğümü;
Çattı yay kaşlarını
Görünce güldüğümü,
Bağlamıştı gönlümü
Saçlarının düğümü.
Bilmiyordum bu örgü
Acaba bir büyü mü?

Sordum: Nerededir yerin?
Nedir senin değerini?
Yedi kral vurulmuş,
Ne bu ceylan gözlerin?
Hangisine varırsın
Bu yedi ünlü erin?
Şöyle dedi bakarak
Göklere derin derin:

Kralların taçları
Beni bağlar büyü mü?
Orduları açamaz
Gönlümdeki düğümü.
Saraylarda süremem
Dağlarda sürdüğümü.
Bin cihana değişmem
Şu öksüz Türklüğümü...

Türklerin Türküsü (H. Nihal ATSIZ)

Dilek yolunda ölmek Türklere olmaz tasa,
Türk'e boyun eğdirir yalnız töreyle yasa;
Yedi ordu birleşip karşımızda parlasa
Onu kanla söndürüp parçalarız, yeneriz .

Biz Tufanı yarattık uyku uyurken batı,
Nuh doğmadan kişnedi ordularımızın atı.
Sorsan şöyle diyecek gök denilen şu çatı:
Türk gücü bir yıldırım, Türk bilgisi bir deniz.

Delinse yer, çökse gök, yansa, kül olsa dört yan,
Yüce dileğe doğru yine yürürüz yayan.
Yıldırımdan, tipiden, kasırgadan yılmayan,
Ölümlerle eğlenen tunç yürekli Türkleriz...

Yalnızlık (H. Nihal ATSIZ)

Yine akımda bugün sen varsın,
Yine derdinle hayalim hasta.
Bürüsün kalbimi derdin, sarsın;
Bir ümit var bu tükenmez yasta.

Bir yaram var! Ona merhem vurman,
Bir hayaldir ki gönülden taşıyor.
Ayırırken bizi yollar ve zaman,
Sana kalbim daha çok yaklaşıyor.

Nerde bilmem o geçen günlerimiz?
Artık onlar yeniden gelmeyecek.
Nerde kırlar, uzayan yol ve deniz,
O öten kuş, o güzel pembe çiçek?

Göklerin ziyneti mes'ut kuşlar
Ötüşürlerdi yağarken yağmur.
Şimdi onlarda melûl olmuşlar,
Çünkü artık ne ışık var, ne de nur.

Dinledik rüzgarı sessiz sessiz
Okuyorken bize bir gamlı kitap.
Suya çizmişti gümüşten bir iz,
Yükselirken gece dağdan mehtap.

Şimdi hülyaya gömülmüş ölüyüm;
Ne gelen var, ne giden var, ne soran.
İztırap yaylasıyım gam çölüyüm;
Esiyor sadece gönlümde boran.

Bir hayal âlemi ardında; uzak,
Sisli iklimlere sürdüm, gittim.
Varlığım burda sönüp kaybolacak...
Belki ben şimdiden öldüm... Bittim...

Yarının Türküsü (H. Nihal ATSIZ)

Arkadaşlar, haydi artık saflar dizilsin!
Uzak, yakın ufuklardan koşup gelerek
Belde çelik kılıç, içte çelikten yürek
Taşıyanlar saflardaki yerini bilsin!

Bir çığ gibi yürüyelim gözler ilerde;
Keder, elem her ne varsa geride kalsın!
Tehlikeler duman gibi tüterken yerde
Arkadaki her düşünce sönüp ufalsın.

Kahramanlar yürür gider ölüme karşı,
Bir sevgili gibi onu basar bağrına!
Bak, uzaktan çalınıyor bir zafer marşı,
Yürüyelim şu doğmakta olan yarına...

Sen ne kadar güzel şeysin, ey şanlı ölüm!
Bizim bütün talihimiz sende saklıdır.
Ey dünyada her yiğite nişanlı ölüm,
Zevki sende arayanlar elbet haklıdır.

Köprüköy'den, Pilevne'den gelen ses nedir?
Çanakkale şehitleri dirildiler mi?
Çocuklarda, yeni doğan bu heves nedir?
Kocamışlar, bir sır için gençlik diler mi?

Saflarımız seyrelse de yine ileri!..
Düşenlerin kanlarından doğar bir şafak!
Haydi sarssın yeri, göğü cenk türküleri;
Kanımızla burda yarın güller açacak.

Yolların Sonu (H. Nihal ATSIZ)

Bugün yollanıyorken bir gurbete yeniden
Belki bir kişi bile gelmeyecektir bize.
Bir kemiğın ardında saatlerce yol giden
İtler bile gülecek kimsesizliğimize.

Gidiyorum: Gönlümde acısı yanıkların...
Ordularla yenilmez bir gayız var kanımda.
Dün benimle birlikte gülen tanıdıkların,
Yalnız bir hatırası kaldı artık yanımda.

.....

İster düşün... Kendini ister hayale kaptır...
Uzar, uzar, çünkü hiç sonu yoktur yolların.
Bakarsın aldanmışsın, gördüğün bir seraptır
Sevimli bir hayale açılırken kolların.

Ey doğunun alnımı serinleten rüzgârı!
Ey karanlıkta bana arkadaşlık eden ay!
Arzularım bir oktur, aşar ulu dağları,
Düştüğü yer uzakta DİLEK adlı bir saray.

O sarayda bulunca Tanrılaşan erleri
Artık gözüm arkaya bir daha dönmeyecek.
Hepsi sussa da “Kür Şad” uzatarak elini:
“Hoş geldin oğlum ATSIZ, kutlu olsun” diyecek.